PĀRMAIŅAS TUVPLĀNĀ

Pielikums Nr. 7

Vakcinācija – šodienas aktualitāte

Sabiedrības integrācijas fonds

MAF Mediju atbalsta fonds

Atkal pieaug ar Covid-19 saslimušo skaits un izplatās slimības lipīgākais – delta – variants, tādēļ valdība ir atbalstījusi obligātu vakcinācijas prasību veselības, sociālās aprūpes un izglītības iestādēs strādājošajiem. Nozarēs, kurās jāstrādā saskarsmē ar citiem darbiniekiem un/vai klientiem, darba devējiem būs tiesības atlaist nepotētos darbiniekus. Tiesa, tas pagaidām ir likumprojekts, par ko vēl lems Saeima, bet iesniegtie likuma grozījumi liek gatavoties izmaiņām. Kā tās uztver mūspusē, centāmies noskaidrot, iztaujājot vairākus iestāžu vadītājus un anketējot iedzīvotājus. Protams, jāņem vērā, ka šīs atbildes nav prezentējamas kā vispārējais sabiedrības viedoklis, jo parāda tikai aptaujāto un anketēto cilvēku attieksmi, tomēr zināmu priekšstatu tās dod.

Limbažu poliklīnikas vakcinācijas kabinetā ikdienas darbs – tur vispirms notiek saruna ar vakcinējamo, datu ievadīšana elektroniskajā sistēmā un tikai pēc tam viņš dodas potēties. Kabinetā strādā Limbažu slimnīcas veselības aprūpes dienesta vadītāja Liene Česle (no kreisās), ekonomiste Oksana Strogonova un terapeitiskā profila ārste Ize Upmale

Ko nozīmē obligātā potēšanās?

Lasot redakcijas anketēto cilvēku atbildes, kļūst skaidrs, ka vispirms jānoskaidro, par ko mēs pašlaik runājam. Kas ir obligātā vakcinēšanās, kāds ir tās tiesiskais pamatojums un vai šajā gadījumā varam lietot terminus *diskriminācija*, *genocīds*, *cilvēktiesību pārkāpums* vai *piespiedu vakcinācija*.

Juristi skaidro, ka par diskrimināciju runā tad, kad cilvēkam ir liegtas tās tiesības, kas ir pārējiem, un šīs attieksmes vienīgais iemesls ir viņa piederība kādai grupai un balstās uz stereotipiskiem pieņēmumiem par rasi, tautību, dzimumu, reliģiju, politisko pārliecību, mantisko stāvokli u.c. Ar likumu noteikti ierobežojumi attiecas vienādi uz visiem, tādēļ nav definējami kā diskriminācija.

Kāds ir obligātās vakcinācijas tiesiskais pamatojums? Eiropas Vakcinācijas informācijas portāls vēsta, ka katra Eiropas Savienības valsts īsteno savu imunizācijas programmu un, ņemot vērā veselības aprūpes sistēmu, tiesiskās un kultūras normas, lemj par obligātu vai brīvprātīgu vakcinēšanos. Tiesībsargs Juris Jansons plašsaziņas līdzekļos skaidro, ka Latvijā visi veicamie drošības pasākumi – tostarp arī iedzīvotāju vakcinācija – ir uzskaitīti Epidemioloģiskās drošības likumā. Infekcijas slimības, pret kurām tā ir obligāta, arī vakcinācijas kārtību un izpotējamo cilvēku loku nosaka MK. Šis likums arī definē, ka cilvēki, kuri veic darbu, kas saistās ar paaugstinātu inficēšanās risku, audzēkņi un studenti, kam mācību vai prakses laikā iespējama saskare ar infekcijas slimību izraisītājiem, vakcinējami obligāti. Pret tām infekcijām, pret kurām MK nav noteicis obligātu potēšanos, tā ir brīvprātīga un individuāla. Taču, ja valstī sākas epidēmija vai pandēmija vai ir tādi draudi, MK var arī izsludināt papildu obligāto vakcināciju.

Tātad iedzīvotājiem ir tiesības atteikties no potēšanās, bet tas, kurš atsakās, nevar būt nodarbināts profesijās, kurās vakcinēšanās ir obligāta. Zvērināta advokāte Gita Oškāje portālā *Cilvēks. Valsts. Likums* norāda, ka vakcinācijas noteikumi valstī ir spēkā jau daudzus gadus un tur uzskaitīta virkne profesiju, kurās nevar strādāt pret infekcijām nepotējušies cilvēki. Līdz šim tas uztverts kā pašsaprotams. Viņa aicina līdzīgi domāt arī par potēšanos pret *kovidu*. Runājot par cilvēktiesību pārkāpumu, juriste atgādina, ka vakcinēšanās ir sabiedrības drošības jautājums. Satversme paredz iespēju ierobežot kādas personas pamattiesības, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības un sabiedrības drošību. Mēs taču respektējam, piemēram, aizliegumu smēķēt publiskā vietā un braukt pie stūres dzērumā vai citu apreibinošo vielu ietekmē!

Rīgas Stradiņa universitātes Sabiedrības veselības un epidemioloģijas katedras asociētā profesore Anda Ķīvīte-Urtāne intervijā Latvijas Radio atzina, ka, ņemot vērā pretvakcinācijas kustību, valdībai nebija viegli lemt par obligāto potēšanos, turklāt nav izvēlēts piespiedu ceļš. Atsaucoties uz sacīto, jānorāda, ka starp obligātu un piespiedu vakcināciju ir liela atšķirība. Mēs visi zinām, ka piespiedu noteikumu neievērošana paredz kriminālatbildību. Taču tagad valsts no iedzīvotāja prasa drošību apkārtējai sabiedrībai un ir dota izvēle potēties un iegūt vakcinēšanās sertifikātu vai testēties un uzrādīt negatīvu testa rezultātu.

Jaunais mācību gads klātienē sāksies ar izmaiņām

Otrdien Ministru kabinets (MK) atbalstīja Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) nostāju, ka turpmāk mācībām skolās jānotiek klātienē. Lai tās organizētu drošā vidē, veikti grozījumi MK noteikumos par epidemioloģiskās drošības pasākumiem Covid-19 izplatības ierobežošanai. Tie paredz, ka klātienes mācību procesā varēs piedalīties tie skolēni un pedagogi, kuri digitālā vai papīra formātā varēs uzrādīt vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu vai negatīvu Covid-19 testa rezultātu.

Ja nevakcinēts skolēns neveiks testēšanu, viņš klātienē mācīties nevarēs, viņam izglītības iegūšana būs jānodrošina ģimenē, jo saskaņā ar obligātās pamatizglītības likumu atbildība par to ir vecākiem. Izglītība ģimenē nozīmē, ka bērns nemaina ne skolu, ne izglītības programmu, bet mācības organizē vecāki, iepriekš par to oficiāli vienojoties ar skolas direktoru. Jāatgādina, ka pērn rudenī MK noteikumos pieņēma grozījumu, ka ārkārtas situācijas laikā, lai nodrošinātu izglītību ģimenē, vecākiem nav jāiesniedz ārsta izziņa vai psihologa atzinums par bērnu. Šis grozījums ir spēkā joprojām. Izglītību ģimenē varēs īstenot 1.–8. klasē. 9. klasē izglītības iegūšanu ģimenē IZM nepieļauj, jo skolēniem jāgatavojas noslēguma valsts pārbaudes darbiem, tādēļ nepieciešama pedagogu pastiprināta iesaistīšanās mācību procesā.

Izglītības iestādes pašas noteiks kārtību un atbildīgos par sertifikātu pārbaudi un testēšanu, par skolēnu un darbinieku plūsmas organizēšanu un kontroli, kā arī par to, lai visi būtu informēti par higiēnas prasībām. Tāpat tās regulēs koplietošanas telpu izmantošanas noteikumus un sejasmasku lietošanas nepieciešamību. Atgriešanās pie attālinātām mācībām būs iespējama tikai pretepidēmijas pasākumu dēļ, bet ne pedagogu netestēšanās gadījumā. Skolēniem, kuriem nav pošēšanās vai pārslimošanas sertifikāta, pirmā testēšana paredzēta no 23. līdz 30. augustam savā skolā. Siekalu testu izglītības iestādēs veiks katru nedēļu. Skolu piesaisti laboratorijām un testēšanas algoritmu nodrošina Veselības ministrija. Skolēnu un pedagogu testēšana notiks par valsts budžeta līdzekļiem. Šie testi gan attieksies tikai uz mācībām un interešu izglītību, tādēļ izklaidēm nederēs. Aplēses liecina, ka testēšanas izmaksas līdz gada beigām varētu sasniegt 12 miljonu eiro. Taču iespējams, ka, pieaugot potēto bērnu un pedagogu īpatsvaram, testēšanas apjoms un līdz ar to arī izmaksas saruks.

Mūspusē skolas ir gatavas strādāt

Par gatavību 1. septembrī sākt klātienes mācību procesu savu viedokli izteica vairāki mūspuses skolu direktori.

Baumaņu Kārļa Viļķenes pamatskolas direktore Ilze Ādamsone pastāstīja, ka kolektīvā ir tikai viens darbinieks, kurš vēl nav izlēmis par potēšanos, pārējie ir vakcinējušies. – *Neesmu nevienu ietekmējusi. Tā ir pašu iniciatīva, saprotot, ka nevakcinēšanās saistās ar ierobežojumiem, kā arī vēlēšanās strādāt klātienē,* – paskaidroja direktore. – *Jā, protams, ja epidemioloģiskā situācija saasināsies un būs nepieciešams atgriezties pie attālinātām mācībām, darīsim to. Pieredze ir.* Limbažu Valsts ģimnāzijas direktore Gunta Lāce sacīja, ka lielākā daļa pedagogu ir vakcinējušies, vairāki vīrusu pārslimojuši. – *Daži nav potējušies, bet ietekmēt viņus negrasos. Esam gatavi sākt strādāt klātienē un ievērot visus noteikumus.* Taujāta, vai, viņasprāt, problēmas varētu radīt testēšana, direktore bilda, ka pašlaik neņemas to prognozēt. – *Gribu paļauties uz savu darbinieku saprātu,* – viņa sacīja. Runājot par testiem skolēniem, direktore uzsvēra, ka neredz atšķirību starp mūsu un bērniem Vācijā, kur skolās testi ir ikdiena. Tomēr, ja kāda skolēna vecāki uzskatīs, ka bērns nespēj to veikt, tā būs viņu izvēle un atbildība par izglītību ģimenē. Jāsaprot, ka skola nespēj organizēt paralēli klātienes mācībām vēl otru – attālināto – procesu. To pašu uzsvēra arī Liepupes pamatskolas direktore Arta Rubeze. Tam, lai daļu bērnu izglītotu attālināti, nav arī finansējuma. Cits jautājums ir mājas apmācība ilgstoši slimojošiem bērniem, ko viņiem garantē un apmaksā valsts. Direktore pastāstīja, ka no pedagogiem un tehniskajiem darbiniekiem vakcinēti nav pieci. Viens no viņiem pieteicies potēties, viens nedrīkst vakcinēties veselības dēļ. – *Nevakcinētie ir arī izteikuši gatavību aiziet no darba. Protams, žēl būtu zaudēt darbiniekus, jo īpaši, ja viņi strādā profesionāli un ar atdevi.* Direktore atzina, ka vakcinācijas jautājums kolektīvā pārrunāts bieži. – *Mēs rīkosim arī virtuālo sapulci vecākiem un skaidrosim, kā turpmāk organizēsim klātienes mācības. Telpu mums pietiek un nepieciešamības gadījumā varam arī izretoties.*

No 12 cilvēkiem, tostarp deviņiem vakcinācijas noliedzējiem un trim atbalstītājiem, kuri savas domas izteica telefonsarunā, izskanēja viedoklis, ka agrāk laukos skolotāji saukti par gaismas nesējiem, bet nu kādai zvanītājai tā nešķiet, jo tieši no viņiem dzirdēta neargumentēta dezinformācija. Savukārt kāds Limbažu pagasta iedzīvotājs, kurš kolēģu dēļ jutis atbildību vakcinēties, pauda neizpratni, vai viņam jāmaksā nodokļi, lai cilvēki, kuri nevēlas potēties, saņemtu bezmaksas testu un varētu strādāt. Vīrietis uzsvēra, ka nerunā par bērniem, jo viņi nav pieauguši, lai varētu patstāvīgi lemt par vakcinēšanos.

Valstsvīri lemj, tauta iet ielās

Valdības pieņemtajos likumgrozījumos paredzēts, ka ar 1. oktobri Covid-19 sertifikāts par vakcināciju vai izslimošanu izglītības iestādēs būs jāuzrāda ne tikai skolēniem un pedagogiem, bet arī jebkuram citam darbiniekam, kuram ir saskarsme ar bērniem. Tāpat šī prasība attiekties uz veselības aprūpes, ilgstošās sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas iestādēs strādājošajiem. Šajās jomās obligātā vakcinācija paredzēta gan valsts, gan privātajās iestādēs.

Valsts institūcijās, izņemot obligātās jomas, līdz gada beigām vēl derēs pašu apmaksāti negatīvi testi. Saskaņā ar grozījumiem tur pakalpojumus klātienē sniegt un saņemt varēs tikai personas ar sertifikātu par vakcinēšanos vai izslimošanu. Izņēmums būs ar cilvēka pamattiesībām saistītie pakalpojumi, piemēram, pasi varēs saņemt arī nevakcinētie. Privātajās un publiskajās iestādēs, izņemot obligātās jomas, no 1. oktobra darba devēji būs tiesīgi prasīt sertifikātus tiem, kuru darbs saistīts ar paaugstinātu inficēšanās risku. Darba devējam būs likumīgas tiesības darbinieku bez sertifikāta pārcelt citā amatā, uz laiku atstādināt no darba un arī atlaist, izņemot sievietes grūtniecības stāvoklī vai māmiņas līdz bērna divu gadu vecumam. Tiesu sistēmā strādājošajiem bez sertifikāta vai negatīva testa pakalpojumus klātienē būs atļauts sniegt tikai tad, ja to nebūs iespējams veikt attālināti vai tie būs saistīti ar cilvēku pamattiesību nodrošināšanu. Nacionālo bruņoto spēku komandierim ir tiesības prasīt sertifikātu karavīriem un civilajiem darbiniekiem. Ja tas bez attaisnojoša iemesla nav iesniegts, darba līgumu varēs izbeigt pirms termiņa.

Tie, kuri mūspusē šobrīd jau ir obligātās vakcinēšanās priekšā, uz nākotni raugās dažādi. Limbažu slimnīcas galvenā ārste Gunta Ozola teic: - *Būsim gatavi strādāt.* Viņa stāsta, ka lielākā daļa darbinieku jau ir potējušies, ārsti – izņemot divus, vakcinēta vairāk nekā puse vidējā medicīniskā personāla, no pārējiem gan tikai trešdaļa. – *Cilvēki nepotējas dažādu iemeslu dēļ. Pašlaik viņi paškontrolei veic bezmaksas testus, bet turpmāk par tiem būs jāmaksā. Iespējams, pāris cilvēku darbu pametīs. Tad būs jāatrod izeja, kā viņus aizstāt. Skaidrs, ka medicīnā katrs apmācīts profesionālis ir vērtība. Taču tas nav mans uzdevums kādu pārliecināt par potēšanos,* – piebilda galvenā ārste.

Tomēr ne visiem iestāžu vadītājiem ir pārliecība, ka saistībā ar obligāto vakcinēšanos izdosies nodrošināt veiksmīgu darbu. Alojas pirmsskolas izglītības iestādes *Auseklītis* vadītāja Sarmīte Freimane tobrīd nebija aptaujājusi darbiniekus par vakcinēšanos, bet lēsa, ka izpotējusies varētu būt apmēram puse. – *Runāju gan par skolotājiem, gan tehnisko personālu. Ja šie cilvēki izlems pamest darbu, iestāde nevarēs strādāt. Jau šobrīd trūkst pedagogu,* – viņa uzsvēra. Atšķirībā no pārējo iestāžu vadības veco ļaužu mītnes *Sprīdīši* vadītāja Agita Zvejniece par vakcinēšanos kolektīvā sarunāties ar aviņi nevēlējās, vien bilda: – *Gaidīsim, kā risināsies situācija un tad domāsim par to.* Tiesa, vadītāja pieļāva, ka iestādes darbā būs sarežģījumi.

Valdība savu vārdu ir sacījusi, Saeima vēl lems, bet opozīcija gatavojas lūgt Valsts prezidentu Egilu Levitu apturēt grozījumu izsludināšanu. Satversme paredz, ka tas ir iespējams, ja par likuma apturēšanu iestājas vismaz 34 deputāti. Tādā gadījumā likumprojekts nododams tautas nobalsošanai. Rādās, ka tauta opozīcijas jaudai tomēr īsti neuzticas un iet ielās. Aizvadītās nedēļas nogalē obligātās vakcinācijas noliedzēju pulcēšanās pie pašvaldības domes ēkas notika arī Limbažos. Iecerētās bijis pikets, bet neviens neuzņēmies atbildību par kārtības nodrošināšanu. Valsts policija (VP) gan notikušo traktē kā piketu, kā tas sākotnēji bija pieteikts pašvaldībā, un pārbauda, vai organizēšana bija likuma *rāmjos*. Pārkāpumi pulcēšanās laikā gan nav konstatēti. To nevar sacīt par trešdienas piketu Rīgā, kur atļauto pussimts cilvēku vietā pulcējās gandrīz 80 reižu vairāk. VP amatpersonas gan iepriekš aicinājа cilvēkus padomāt par provokāciju un vardarbības riskiem un epidemioloģisko noteikumu pārkāpumiem, par ko var piemērot naudas sodus līdz 2000 eiro. Tāpat bija atgādinājums, ka alkohola lietošana sabiedriskā vietā, kā arī atrašanās tur reibumā stāvoklī ir aizliegta un par šiem pārkāpumiem būs jāatbild. Policijas darbinieku vīzija diemžēl ir īstenojusies par visiem simts procentiem. To politiķu atbalstā, kuri rosina tautu protesta akcijām provokāciju saskatījuši un savos viedokļos pauduši gan anketējamie, gan zvanītāji. No viņiem kāda sieviete interesējās, kā diez šie kungi pārcieš visas potes, dodoties safari ceļojumos uz Āfriku.

Turklāt jāpiebilst, ka protesti ir jēgpilni tad, ja tie piedāvā alternatīvas. Ir skaidrs – šodien protestējam pret vakcinēšanos un drošības pasākumiem. Jautājums – kādu alternatīvu piedāvājam vīrusa ierobežošanai?

Vai valdības lēmums ir *atslēga* saslimstības ierobežošanai?

Otrs jautājums, uz ko jāmēģina rast atbilde, ir obligātās potēšanās jēga un kādēļ tā aktualizēta tieši šobrīd. Vairāki anketētie un gandrīz katrs zvanītājs pauda viedokli, ka valdības lēmums ir bezjēdzīgs, jo saslimst arī vakcinētie.

Kādēļ tieši tagad runājam par vakcinēšanos? Infektologi rudenī paredz jaunu vīrusa uzliesmojumu, ko ietekmēs gan sezonālie aspekti, gan tas, ka cilvēki vairāk uzturēsies telpās. Speciālisti lēš, ka uzliesmojuma intensitāte būs atkarīga no vakcinācijas apjoma. Lai ierobežotu jaunu vīrusa paveidu izplatību, vismaz 80% sabiedrības vajadzētu iegūt imunitāti. Pēc Nacionālā veselības dienesta 9. augusta datiem šis rādītājs valstī bija tikai 37,2%. Par infekcijas izplatīšanos, iestājoties vēsākam laikam, liecina jau šī mēneša pirmās divas nedēļas. Izvērtējot inficēto cilvēku vakcinācijas statusu, secināts, ka augusta pirmajā nedēļā no 522 saslimušajiem 451 jeb 86% nebija potējušies pret Covid-19 vai nebija pabeiguši vakcināciju, 71 jeb 14% bija vakcinēti. Pagājušajā nedēļā no 701 saslimušā šī attiecība bija 579 jeb 83% un 122 jeb 17%. Pieaugot vakcinēto cilvēku skaitam, kopējā saslimstībā lielāks ir arī viņu īpatsvars. Taču mediķi uzsver, ka potējušies slimo vieglākā formā un reti ir stacionējami. Patlaban inficēšanās turpina pieaugt jau visos valsts reģionos (mazāk Kurzemē) un visās vecuma grupās, īpaši no 30 līdz 49 gadiem. Slimo arī bērni. Pēc 18. augusta datiem Limbažu novadā pēdējo 14 dienu laikā bija saslimuši 12 cilvēki.

Atgriežoties pie Latvijas Radio intervijas ar profesori A. Ķīvīti-Urtāni, sarunā ar viņu izskanēja, ka valdības lēmums par obligātu privāto potēties atsevišķu profesiju un nozaru pārstāvjiem nebūs *atslēga*, kas atrisinās visas vakcinācijas procesa problēmas. Daļu iedzīvotāju tas rosinās vakcinēties, bet tā nenotiks, ka pēc šī lēmuma visi steigsies potēties. To apliecina arī SIA *Limbažu slimnīca* Veselības aprūpes dienesta vadītājas Lienes Česles stāstītais par vakcinācijas kabineta darbu. Jūlija nogalē un augusta sākumā iedzīvotāju potēšanās aktivitāte bija zema. – *Pagājušajā nedēļā tā sāka pieaugt, bet nevar sacīt, ka strauji. Visaktīvākie bijuši un arī pašlaik ir tie iedzīvotāji, kuriem darbs saistīts ar izbraukšanu no valsts,* – viņa piebilda. L. Česle atzina, ka cilvēkiem ir liela interese par *Janssen* vakcīnu. – *Taču tā pašlaik pieejama gulošajiem pacientiem, iedzīvotāju grupai 85+, pedagogiem un izbraukuma vakcinācijās, kur arī vērojama augstāka aktivitāte, jo īpaši, izbraucot uz vietām, kur nav ģimenes ārsta prakses. Tiesa, tur bez vietējiem potēties ierodas arī cilvēki no tālienes.* Taujāta, vai, valstī sākoties pusaudžu vakcinācijai, kabinetu apmeklē arī bērni, sarunbiedre skaidro, ka viņu skaits ir neliels – vidēji viens uz 30 pieaugušajiem. Viņa neslēpj, ka kabinetā ierodas arī sadusmoti cilvēki. – *Mēs uzklausām pārmetumus, ka liekam viņiem vakcinēties. Darām savu ikdienas darbu un nevienam neliekam potēties. Varam atbildēt uz jautājumiem, bet vakcinēties vai ne, tas katram jālemj pašam.*

Gan profesore A. Ķīvīte-Urtāne, gan uzrunātie mediķi ir uzsvēruši, ka īstā *atslēga* saslimstības ierobežošanā ir komunikācija ar sabiedrību. Jāturpina runāt ar cilvēkiem, skaidrojot vakcīnu efektivitāti un pielāgojoties katrai auditorijai. Piemēram, vecākus cilvēkus vairāk motivē tieši individuālas sarunas. To, ka informatīvā telpa viņiem nesniedz pietiekami daudz oficiālas, zinātniski pamatotas, argumentētas un izskaidrojošas informācijas par vakcīnām un potēšanos, atzinusi arī liela daļa anketēšanas dalībnieku. Sabiedrībā ir gana daudz vakcinācijas noliedzēju, kuri savukārt darbojas ļoti aktīvi. Tiesa, vairāki mediķi ir izteikušies, ka cilvēki būtu pārsteigti, uzzinot, ka daļa *antivakseru* paši ir izpotēti pret Covid-19.

Anketēto cilvēku viedokļi atšķiras

Mūsu anketēšanā internetā piedalījās 245 respondenti. No tiem 153 ir vecumā no 31 līdz 60 gadiem, 198 – strādājošie; 152 – ar augstāko izglītību un 84 – ar vidējo. 168 anketētie ir pilsētnieki, pārējie dzīvo laukos. Ar medicīniski apstiprinātu Covid-19 slimojuši 28 jeb 11,4 procenti.

74 vakcinētie potējušies vakcinācijas kabinetā, 58 – pie ģimenes ārsta, deviņi – izbraukuma vakcinācijā. 84 saņēmuši vai vēlas saņemt *Pfizer* poti, 31 – *Moderna*, *Janssen* – 23, *AstraZeneca* – *15* un viens norādījis *Sputnik*. Taujāti, kas cilvēkus motivēja vakcinēties, dominējošās atbildes ir nevēlēšanās slimot; vēlme atgriezties dzīvē bez ierobežojumiem un ceļot; atbildība pret līdzcilvēkiem un sabiedrību; vēlme strādāt bez riska sev un kolēģiem.

Taujāti par attieksmi pret obligāto vakcinēšanu atsevišķām profesijām, atbalstu izteikuši 109 aptaujātie, pret ir 105, bet 11 cilvēkiem nav viedokļa. Skolēnu un klātienē studējošo obligātu vakcinēšanu atbalsta 69, pret ir 143, bet viedokļa nav 33 respondentiem. Savukārt visu iedzīvotāju obligātu vakcinēšanu atbalstītu 62 aptaujātie, pret būtu 149, bet viedokli par to atturējušies izteikt 34.

Jautājumā par ierobežojumiem nevakcinēšanās dēļ ir ļoti dažādas atbildes. Kāds nav izjutis nekādus ierobežojumus, savukārt cits to uzskata par diskrimināciju, kas liedz kultūru, izglītību, socializēšanos un darbu. Tā vien šķiet, ka dzīvojam dažādās valstīs, kur prasības pret katru cilvēku ir individuālas. Savukārt jautājumā par to, kur vakcinācijas procesā atbildīgās institūcijas ir kļūdījušās, ir gana daudz pārdomātu atbilžu. Daļa aptaujāto uzskata, ka vakcinācija sākusies novēloti un pilnīgi lieki bija dalīt iedzīvotājus prioritārās grupās, bet vajadzēja izpotēt visus tos, kuri uzreiz tam bija gatavi. Tāpat dominē pilnīgi pretējs viedoklis veselības ministra Daniela Pavļuta uzskatam par ģimenes ārstu lomu iedzīvotāju vakcinēšanā. Aptaujātie ir pārliecināti, ka tieši viņiem bija jāuztic praksēs reģistrēto cilvēku potēšana, jo šie ārsti vislabāk pazīst savus pacientus. Tāpat ir apšaubīta vakcinācijas biroja dibināšanas nepieciešamība, ja tas pat nav spējis sakārtot jēgpilnu komunikāciju ar sabiedrību, jo trūkst viltus ziņas atspēkojošas argumentētas informācijas.

Aptaujāto attieksme pret vakcinēšanos:

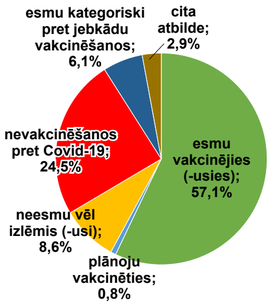

Izlēmu nevakcinēties, jo:

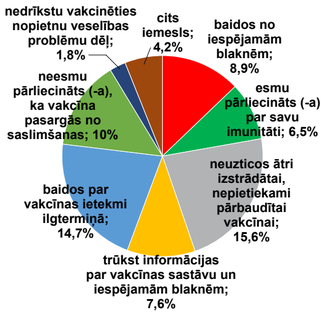

Pielikuma redaktore Laila PAEGLE, tekstu autore Aija SEDLIŅA.

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par «Pārmaiņas tuvplānā» saturu atbild projekta īstenotājs SIA «Izdevniecība Auseklis».
Tiráža – 3550 eksemplāru.